

[Finansministeren.]

paa Honorarskema opførte faste, aarlige Honorarer.

De samlede Udgifter ifølge Lovforslaget andrager ca. 11 Mill. Kr. Foruden dette Beløb skal det i Efteraaret fremsatte Finanslovsforslag yderligere forhøjes med den nye ordinære Portion Reguleringstillæg samt med Honorarforhøjelsen, der andrager godt 200 000 Kr. Alt i alt vil disse Merudgifter andrage omkring 17,5 Mill. Kr.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Ch. Petersen: Da den højtærede Finansminister nu har gjort Rede for Lovforslagets Enkeltheder, skal jeg ikke komme ind paa en nærmere Omtale heraf, man kan indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og til Vedtagelse i dette høje Ting.

S. C. Nørgaard: Den højtærede Finansminister har gjort Rede for Enkelthederne i Forslaget, og da de ogsaa har været indgaaende behandlet i et Udvalg i det andet høje Ting, skal jeg lade alt dette ligge, saa meget mere som jeg straks kan sige, at vi i Hovedsagen er enige i, at dette Forslags Gennemførelse er et baade betimeligt og retfærdigt Krav. Jeg vil derimod gerne knytte nogle faa Bemærkninger til Stillingen i al Almindelighed.

I Fjor gennemførte vi ogsaa et Forslag om Forhøjelse af Tjenestemændenes Reguleringstillæg. Dette var nødvendigt og rimeligt som Følge af den Prisstigning, der da havde fundet Sted. Nu kommer der i Aar et lignende Forslag, og jeg kan sige, at disse Forslag har det ene tilfælles, at de er Forsøg paa at afbøde Virkningerne af den Udgiftsstigning, der paa saa godt som alle Omraader er sket i vort Land, et Forsøg paa at afbøde, om man saa maa sige, Prisforhøjelsespolitikens uheldige Virkninger. Men naar nu dette Forslag er gennemført og en almindelig Stigning af Lønningerne paa alle Omraader er fulgt dermed — ikke blot for Statens Tjenestemænd, men man maa vel gaa ud fra, at naar Statens Tjenestemænd faar forøgede Lønninger, vil det være en Spore til, at Arbejderne, Tjenestemændene, om man saa vil, i de private Erhverv, ogsaa vil søge at faa deres Lønninger forbedret —, saa kan jeg ikke se andet end, at den direkte Følge deraf vil blive, at man prøver paa i Erhvervene, vel ikke blot i Stats- og Kommuneerhvervene, men ogsaa i de private Erhverv, at

nøjes med en noget mindre Beskæftigelsesgrad end hidtil, og dette vil altsaa foraarsage noget mere Arbejdsløshed, efter hvad jeg kan skønne, end der har været tidligere. Hvis man ikke kan komme den Vej ud, men skal have den samme Mængde Arbejde udført og give mere i Løn, følger det af sig selv, at Varepriserne maa stige, og Følgen deraf bliver atter, at vi til næste Aar maa have en ny Forhøjelse af Lønnen. For mig ser det ud, som om det er Skruen uden Ende, man her er inde paa. At der er en Vekselvirkning mellem Omkostningsforhøjelserne og den forøgede Arbejdsløshed og Prisforhøjelsen paa alle Varer, derom nærer jeg ikke Tvivl. Derfor er jeg slet ikke saa glad ved at tænke mig, at saadanne Forhøjelser er nødvendige det ene Aar efter det andet. Jeg tror, der kunde have været ført en saadan Politik, at disse Prisforhøjelser i nogen Maade kunde være undgaaet.

Vi har nu en overordentlig stor Tjenestemandsstand, saa stor, som vi vist aldrig nogen Sinde tidligere har haft den; som det blev opgjort i det andet høje Ting, er den paa ikke mindre end 75 000 Mand, og jeg tror, jeg kan sige, at det System, vi lever under, hvor mere og mere skal afgøres enten af Staten eller af de forskellige Institutioner, vil foraarsage, at denne Tjenestemandsstand vil vokse ganske overordentligt. Jeg synes derfor, det var værd at overveje, om det er en god Udvikling, vi her er inde i. At man maaske fra en vis Side synes, det vil være fortræffeligt, om denne Udvikling fortsattes, nærer jeg ikke Tvivl om, men Venstre har aldrig ment, at det var Vejen til en god og formaalstjenlig Ordning af vort Samfund. Det er selvfølgelig ikke Tjenestemændenes Skyld, at Stillingen er, som den er, ja, man kan sige, at hvis de støtter hele den Prisopskruningspolitik, der er ført, har de jo nok deres Del af Ansvaret derfor; men i Almindelighed kan man selvfølgelig ikke sige det. Venstre gaar ud fra, at vi her i Landet har en stabil og ædruelig og dygtig Tjenestemandsstand og Embedsstand, der gør sit Arbejde godt og forsvarligt. Venstre ønsker derfor ikke, at disse Mennesker skal hemmes i deres Arbejde ved at føle Byrden af den Prisforhøjelsespolitik, der er ført i vort Land, alt for stærkt, og vi vil derfor, som jeg nævnte til at begynde med, heller ikke modsætte os, at Lovforslaget gennemføres, da det giver en Hjælp til en Kreds af Medborgere, som har fuld Berettigelse til at faa denne Hjælp, ikke blot i Kraft af den Lov, der var gældende for dem, før den nuværende Lov blev vedtaget, eller før man begyndte paa Pris-